

Sygn. akt I C 581/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Zambrowie Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Tomasz Makaruk

Protokolant - Aleksandra Bzura

po rozpoznaniu w dniu 3 listopada 2016 r. w Zambrowie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) w W.

przeciwko G. O., H. O. i P. (...) w W.

o zapłatę

I. zasądza solidarnie od pozwanych G. O., H. O. i P. (...) w W. na rzecz powoda (...) w W. kwotę 2.000,00 (dwa tysiące i 00/100) złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18 listopada 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza solidarnie od pozwanych G. O., H. O. i P. (...) w W. na rzecz powoda (...) w W. kwotę 1.317,00 (jeden tysiąc trzysta siedemnaście i 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.217,00 (jeden tysiąc dwieście siedemnaście i 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Sygn. akt I C 581/16

UZASADNIENIE

Powódka (...) w W. w pozwie skierowanym przeciwko G. O., H. O. i P. (...) w W. domagała się zasądzenia solidarnie od pozwanych kwoty 2.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 14.11.2015 r. do dnia 31.12.2015 r. i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1.01.2016 r. do dnia zapłaty, a także przyznania na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Uzasadniając żądanie podała, iż w kwietniu 2015 r. pozwani podczas wykonywania robót ziemnych ciężkim sprzętem, uszkodzili podziemny kabel telekomunikacyjny światłowodowy. Wysokość wyrządzonej szkody wyniosła 5.582,34 zł, a pozwani uznali swoją odpowiedzialność za szkodę i zobowiązali się do zapłaty jej równowartości poprzez swojego ubezpieczyciela (...) S.A.. Ubezpieczyciel uznał szkodę i zapłacił kwotę 3.582,34 zł, pomniejszając jej równowartość o kwotę 2.000 zł stanowiącą franszyzę, do zapłaty której zobowiązani są pozwani.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym w dniu 5 sierpnia 2016 r., pozwani wnieśli o oddalenie powództwa w całości. Podnieśli, iż powódka nie wykazała roszczenia ani co do zasady, ani co do wysokości. Wskazali, iż ubezpieczyciel pozwanej nie jest jej pełnomocnikiem ani przedstawicielem, a tym samym nie ma żadnych uprawnień do składania w imieniu pozwanej jakichkolwiek oświadczeń, w tym o uznaniu roszczenia. W ich ocenie strona powodowa nie wykazała obecności pozwanej na terenie, na którym miało dojść do powstania szkody, a przedstawiony kosztorys naprawy szkody jest zawyżony. Strona pozwana podniosła także, że nie zrozumiała jest pozwanie w niniejszej sprawie H. O. i G. O..

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 16 kwietnia 2015 r. około godziny 17.55 osoby wykonujące pracę na rzecz P. (...) w W. przy budowie drogi ekspresowej (...) w miejscowości Z. uszkodziły należący do (...) w W. kabel telekomunikacyjny światłowodowy. Prace te polegały na usuwaniu humusu i korytowaniu przy pomocy dużej koparki. W ich trakcie został przerwany umieszczony w ziemi kabel światłowodowy.

Następnego dnia przedstawiciele (...) w W. udali się na miejsce awarii, gdzie został poproszony także przedstawiciel P. (...) w W. S. W., który uznał odpowiedzialność swojej firmy i zobowiązał się do pokrycia kosztów powstałej szkody oraz upoważnił firmę (...) do przedłożenia noty obciążeniowej w oparciu o kosztorys, a także podał dane polisy firmy.

Wartość szkody, z uwagi na użyczenie koparki przez osoby odpowiedzialne za jej powstanie, została wyliczona w niższej wysokości na kwotę 5.582,34 zł.

(...) w W., ubezpieczyciel P. (...) w W., po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego wypłacił (...) w W. kwotę 3.582,34 zł, wskazując, iż zgodnie z umową łączącą ubezpieczyciela z ubezpieczonym kwota 2.000 zł stanowi franszyzę redukcyjną o wypłatę której należy zwrócić się bezpośrednio do P. (...) w W..

Wezwanie do zapłaty, w którym wyznaczono 7-mio dniowy termin do zapłaty kwoty 2.000 zł, zostało doręczone P. (...) w W. w dniu 10 listopada 2015 r..

Kwota ta nie została dotychczas zapłacona.

G. O. i H. O. są współnikami P. (...) w W..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: zeznania świadka P. O. (k.94v), notę obciążeniową (k.9), pisma (k.10-13), wniosek (k.14), notatkę (k.15), oświadczenie (k.16), kosztorys (k.17-20).

W myśl art. 415 kc, będącego podstawą odpowiedzialności pozwanej P. (...) w W., „kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia”.

W ocenie Sądu strona powodowa w pełni wykazała, iż odpowiedzialność za przedmiotową szkodę ponosi właśnie pozwane Przedsiębiorstwo. Za taką oceną przemawiają wiarygodne zeznania świadka P. O., który podał, iż na miejscu uszkodzenia kabla zastał sprawców jego uszkodzenia – to sami sprawcy wskazali, gdzie przysypali hałdami ziemi przerwany kabel. Wezwali oni także kierownika swojej firmy, który nazywał się S. W.. To właśnie S. W. podał dane pozwanej firmy, a także numer jej polisy ubezpieczeniowej. Złożył on także oświadczenie w imieniu Przedsiębiorstwa, że uznaje swoją odpowiedzialność za spowodowanie szkody, zobowiązuje się do jej pokrycia oraz upoważnia firmę (...) do przedłożenia noty obciążeniowej sporządzonej w oparciu o kosztorys i niniejszą notatkę.

Wobec pozbawionego jakichkolwiek konkretów stanowiska pozwanych zawartego w sprzeciwie od nakazu zapłaty, a także konsekwentnego niestawiania się na rozprawy pomimo wezwań do osobistego stawiennictwa, Sąd zobowiązał pozwanych do wskazania na piśmie czy w miesiącu kwietniu 2015 r. wykonywali osobiście lub też za pośrednictwem innych osób roboty związane z modernizacją drogi (...) w miejscowości Z., czy S. W. jest osobą im znaną, a jeśli tak to z jakiego tytułu oraz podania jego adresu zamieszkania w terminie 7 dni pod rygorem skutków z art. 233 § 2 kpc. Również i to wezwanie Sądu zostało całkowicie zignorowane przez pozwanych.

Tymczasem zgodnie z art. 233 § 1 i 2 kpc Sąd oceni na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału, jakie znaczenie nadać odmowie przedstawienia przez stronę dowodu lub przeszkodom stawianym przez nią w jego przeprowadzeniu wbrew postanowieniu sądu. Z kolei art. 3 kpc nakłada na strony obowiązek dokonywania czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, dawania wyjaśnień co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiania dowodów.

Sąd w składzie rozpoznającym niniejszą sprawę w pełni podziela pogląd wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 14 lutego 1996 r. w sprawie II CRN 197/95 (LEX nr 24748) zgodnie z którym „Przy uwzględnieniu ogólnej zasady procesowej, że strony obowiązane są zaoferować sądowi dowody potrzebne do rozstrzygnięcia sprawy, a

przy tym dawać wyjaśnienia zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek (por. art. 3 § 1 i art. 232 k.p.c.) - nieuzasadniona odmowa strony, stwarzająca przeszkodę stawianą przez nią w przeprowadzeniu dopuszczalnego dowodu - może być przez sąd oceniona bardzo negatywnie dla strony odmawiającej przy analizowaniu w sprawie ostatecznego wyniku postępowania dowodowego (por. art. 233 § 2 k.p.c.)". Pogląd ten jest także akceptowany w doktrynie (porównaj komentarz do art. 233 kpc Henryka Doleckiego; teza 8; LEX Omega dla Sądów). Ignorowanie przez stronę pozwaną zobowiązań i wezwań kierowanych do niej przez Sąd, nie może być ocenione inaczej, jak tylko potwierdzenie prawdziwości stanowiska powódki, tym bardziej, iż informacje dotyczące S. W. umożliwiłyby przesłuchanie go w charakterze świadka, a jego zeznania mogłyby pozwolić ustalić bezpośrednich sprawców szkody. Zeznania wszystkich tych osób byłyby materiałem w oparciu o który opinię odnośnie wyceny wartości szkody mógłby wykonać biegły. Wobec postawy pozwanych nie istniała możliwość sporządzenia opinii przez biegłego, innej niż tylko oceniającej kosztorys sporządzony przez powódkę. Tymczasem zgodę na pokrycie szkody w wysokości określonej kosztorysem sporządzonym przez powódkę wyraził S. W., wedle zeznań świadka (...) przedstawiciel pozwanej spółki jawnej, co potwierdza jego oświadczenie (k.16), a także wiarygodne zeznania tegoż świadka. Wskazać nadto należy, iż kosztorys ten był weryfikowany przez zakład ubezpieczeniowy, który korzysta z wykwalifikowanych rzeczoznawców. Rzeczą powszechnie wiadomą jest, iż ubezpieczyciele starają się wypłacać odszkodowania w możliwie najniższej wysokości. Skoro więc ubezpieczyciel pozwanej spółki uznał, iż kosztorys przedstawiony przez powódkę zasługuje na uwzględnienie w całości i wypłacił odszkodowanie pomniejszone o franszyzę, to okoliczność ta dodatkowo potwierdza prawdziwość żądań pozwu.

Jeśli chodzi natomiast o odpowiedzialność pozwanych H. O. i G. O. to wynika ona z faktu, iż są oni współnikami odpowiedzialnej za szkodę P. (...) w W.. W myśl art. 22 § 2 ksh każdy współnik odpowiada za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem solidarnie z pozostałymi współnikami oraz ze spółką, z uwzględnieniem art. 31 ksh. Powołany artykuł 31 ksh przewiduje, iż wierzyciel spółki może prowadzić egzekucję z majątku współnika w przypadku, gdy egzekucja z majątku spółki okaże się bezskuteczna (subsydiarna odpowiedzialność współnika), co jednak nie stanowi przeszkody do wniesienia powództwa przeciwko współnikowi, zanim egzekucja z majątku spółki okaże się bezskuteczna. Zatem subsydiarna odpowiedzialność współników za zobowiązania spółki jawnej polega na tym, że wierzyciel spółki może prowadzić egzekucję z majątku współnika dopiero wówczas, gdy egzekucja z majątku spółki okaże się bezskuteczna. Nie ma jednak przeszkód, aby wierzyciel pozwał w jednym pozwie jednocześnie spółkę i jej współników.

Dlatego też mając na uwadze całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, ocenionego w oparciu o reguły wskazane w art. 233 § 1 kpc, a także dokonaną na tej samej podstawie ocenę zachowania pozwanych, Sąd uwzględnił żądanie zasądzenia solidarnie od wszystkich pozwanych kwoty 2.000 zł. Z uwagi jednak na to, że wezwanie do zapłaty, w którym zakreślono 7-mio dniowy termin na uiszczenie długu zostało doręczone pozwany w dniu 10 listopada 2015 r., żądanie zapłaty odsetek jest zasadne dopiero od dnia 18 listopada 2015 r. Żądanie zapłaty tych odsetek za okres wcześniejszy zostało oddalone w pkt II wyroku.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 100 kpc, mając na uwadze okoliczność, iż powództwo zostało uwzględnione niemal w całości. Na koszty te składa się opłata od pozwu (100 zł), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł), a także koszty zastępstwa procesowego (1.217 zł).